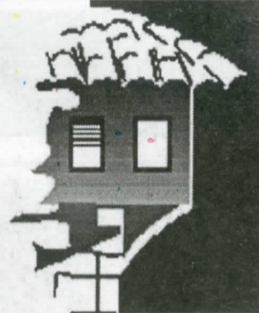

ΤΕΤΑΡΤΗ
2 ΙΟΥΛΙΟΥ 2014
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 2049
1,00 €
verker93@gmail.com

Βέροια

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΗΜΑΘΙΑΣ

Έξυπνες επιλογές
σχολών με λίγα
μόρια εισαγωγής

ΣΕΛ. 13

Νέες διώξεις με λεφτά του Δήμου

ΜΗΝΥΣΗ ΣΤΟΝ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΜΗΧΑΝΙΚΟ ΝΙΚΟ
ΧΑΤΖΗΕΥΣΤΡΑΤΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟ SITE VERIANET.GR !!

ΣΕΛ. 4

Εντυπωσιάστηκαν οι εκδότες της Περιφέρειας

ΑΠΟ ΤΗ ΒΕΡΟΙΑ ΚΑΙ ΤΗ ΦΙΛΟΞΕΝΙΑ ΤΟΥΣ

ΣΕΛ. 5

ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Ένσταση κατά του
κύρους των εκλογών απο
τον Χρ. Σκουμπόπουλο

ΣΕΛ. 5

ΔΙΚΑΣΤΙΚΟ

Στη φυλακή ο πρώην
δήμαρχος Απ. Παύλου
Λευτέρης Βαλαβάνης

ΞΕΣΠΑΣΕ ΣΕ ΛΥΓΜΟΥΣ ΜΟΛΙΣ ΑΚΟΥΣΕ
ΤΗΝ ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

ΣΕΛ. 7

ΤΟΠΙΚΑ

Επιστολή Γιουβανόπουλου
στον Πρωθυπουργό

ΓΙΑ ΤΟ ΠΑΛΑΙΟ ΔΙΚΑΣΤΙΚΟ ΜΕΓΑΡΟ

ΣΕΛ. 5

ΤΟΠΙΚΑ

Μια νέα πρόταση
για τον Προμηθέα

ΣΕΛ. 4

ΔΕΝ ΟΛΟΚΛΗΡΩΘΗΚΕ
Ο ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΓΙΑ
ΤΗΝ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΦΥΛΑΞΗΣ

Αρρώστησε η... φύλαξη

ΣΤΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ ΒΕΡΟΙΑΣ.
ΕΠΙΘΕΣΕΙΣ ΣΕ ΓΙΑΤΡΟΥΣ ΚΑΙ ΔΟΛΙΟΦΘΟΡΕΣ.
ΤΕΣΣΕΡΙΣ ΜΗΝΕΣ ΧΩΡΙΣ ΦΥΛΑΞΗ

Προκλητικός διορισμός Αθηναίου δικηγόρου

ΑΠΟ ΤΗ ΔΗΜΑΡΧΟ ΒΕΡΟΙΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΟΘΕΣΗ "ΣΕΛΙ - ΑΝΩ ΣΕΛΙ".
Ο ΔΗΜΟΣ ΒΕΡΟΙΑΣ ΤΟΝ ΠΛΗΡΩΣΕ 10.000 ΕΥΡΩ
ΣΤΗΝ ΥΠΟΘΕΣΗ ΠΟΥ ...ΣΤΗΡΙΞΕ ΤΟΝ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟ!!

ΣΕΛ. 7

ΤΖΙΤΖΗΣ ΓΕΩ. ΟΔΥΣΣΕΑΣ

ΛΟΓΙΣΤΗΣ
ΦΟΡΟΤΕΧΝΙΚΟΣ

ΠΛΑΤΕΙΑ ΡΑΚΤΙΒΑΝ 1 (ΠΛ. ΟΡΟΛΟΓΙΟΥ)

T:2331065400 F:2331065400 K.6978442467

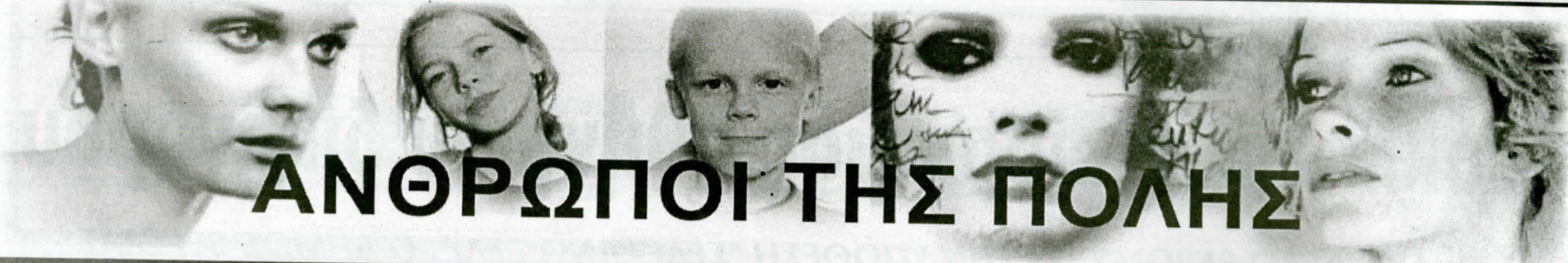
e:Odytzi@yahoo.gr g+ f t

Ο Θανάσης,
ο Δημήτρης,
ο Παναγιώτης
ο Γιώργος και
η μουσική
ιστορία τους

ΣΕΛ. 8-9

ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ

Επιμέλεια: Πειραματικό Εργαστήριο Βεργίνας με την επίβλεψη και την υποστήριξη του Καθηγητή Ε. Βαρλάμη και τη συνεργασία της εφημερίδας "ΒΕΡΟΙΑ"

Η στήλη σήμερα παρουσιάζει μια παρέα νέων παιδιών που παίζουν μουσική και το μουσικό τους συγκρότημα "juxtapoze" που συμπληρώνει τρία χρόνια ζωής και γνώρισε δυο φορές τη διάκριση όταν, σαν μαθητές λυκείου, προκρίθηκαν και συμμετείχαν στον πανελλήνιο μαθητικό και φοιτητικό διαγωνισμό μουσικών συγκροτημάτων Schoolwave.

Το βασικό σχήμα αποτελείται από τέσσερις μουσικούς τον Παναγιώτη Τσακλιδή φωνητικά και κιθάρα, τον Δημήτρη Τρομπούκη στο μπάσο, τον Γιώργο Οικονόμου κιθάρα και τον Θανάση Σαπουντζή στα ντραμς. Μαζί τους συνεργάστηκαν και οι: Στέφανος Χαμαλίδης (τρομπέτα), Δημήτρης Πρυμίδης (ηλεκτρική κιθάρα) και ο (Γιώργος Πουλατσιδής). Λόγω φοιτητικών υποχρεώσεων, καθώς οι 3 τους σπουδάζουν μακριά από τη Βέροια και τη Θεσσαλονίκη, έχουν αποχωρήσει από το σχήμα.

Ποιοί είναι:

Ο **Παναγιώτης Τσακλιδής** είναι ιδρυτικό μέλος του συγκροτήματος, παίζει κιθάρα και τραγουδάει και παρ' ότι πέρασε σε μια σχολή παραδοσιακής μουσικής στην Άρτα, έδωσε και πάλι εξετάσεις πανελλήνιες γιατί θέλει να σπουδάσει πολιτικές επιστήμες ή κοινωνιολογία. Ο πατέρας του είναι από τη Θεσσαλονίκη και η μητέρα του από τον Έβρο και συγκεκριμένα από το Διδυμότειχο. Έχει δύο μεγαλύτερες αδερφές κι ένα μικρότερο αδερφό που τον περνάει δύο χρόνια.

Ο **Δημήτρης Τρομπούκης** είναι κι αυτός ιδρυτικό μέλος, σπουδάζει στη Θεσσαλονίκη στο Πολυτεχνείο στο τμήμα μηχανικών χωροταξίας και ανάπτυξης και παίζει μπάσο. Οι γονείς του είναι Βεροιώτες, ο πατέρας του είναι απόστρατος στρατιωτικός κι έχει δύο μεγαλύτερα αδέρφια.

Ο **Γιώργος Οικονόμου** γεννήθηκε στη Βέροια, είναι γιος του Βαγγέλη και της Έφης κι έχει μια μεγαλύτερη αδελφή, τη Σταυρούλα, που ζει στη Θεσσαλονίκη. Ο πατέρας του Βαγγέλης κατάγεται απ' το Δάσκιο και η μητέρα του έχει προσφυγική καταγωγή απ' την Μικρασία. Τώρα σπουδάζει μουσικολογία στη Θεσσαλονίκη και παίζει μπάσκετ.

Ο **Θανάσης Σαπουντζής** είναι από τη Βέροια. Μετά το λύκειο πήγε σε Σχολή Κομμωτικής και μαζί με την μητέρα του διατηρούσε δική τους οικογενειακή επιχείρηση στην οδό Πίνδου στη Βέροια. Ο παππούς του κατάγεται απ' τις Σέρρες και η μητέρα του από ένα χωριό κοντά στα Σέρβια της Κοζάνης. Στο συγκρότημα παίζει ντραμς κι είναι ο μεγαλύτερος σε ηλικία.

πολυaréσει το είδος της μουσικής που παίζουμε, προσθέτει ο Γιώργος.

Το όνομα πώς το διαλέξατε;

Εγώ το πρότεινα, μας απαντά ο Γιώργος. Το είδα σε ένα αμερικάνικο μοντέρνο περιοδικό τέχνης. Μας άρεσε και το υιοθέτησα. Θυμίζει τη λέξη juxtaposition που σημαίνει αντιστάθιση. Στην αρχή είχαμε το όνομα "C'est la vie".

Ποιο είδος μουσικής παίζετε;

Έχουμε περάσει βέβαια από περισσότερα είδη μουσικής όλα αυτά τα χρόνια που παίζουμε, μας εξηγεί ο Παναγιώτης. Στην

λου, εξομολογείται ο Δημήτρης, όχι να μπορώ να ζήσω από αυτό αλλά να υπάρχει στην καθημερινότητά μου. Θα μας άρεζε να ταξιδεύουμε, να κάνουμε συναυλίες και εάν θα μπορούσαμε να ζήσουμε κι από αυτό θα ήταν τέλειο. Η εμπειρία όταν ταξιδέψαμε στην Αθήνα με το τρένο ήταν πολύ ωραία. Βέβαια δεν βλέπουμε σήμερα πώς θα μπορούσαμε να ζούμε απ' αυτή τη δουλειά.

Θα κάνετε περιοδεία το καλοκαίρι;

Αυτό για μένα είναι πιο δύσκολο, λέει ο Θανάσης, γιατί εγώ έχω εδώ τη δουλειά μου. Αλλά εάν μας δοθεί η δυνατότητα να βγάλουμε και χρήματα, θα μπορούσα κι εγώ και θα ήταν το

Ο Θανάσης, ο Δημήτρης, ο Παναγιώτης ο Γιώργος και η μουσική ιστορία τους

Από αριστερά: Ο Θανάσης Σαπουντζής, ο Δημήτρης Τρομπούκης, ο Παναγιώτης Τσακλιδής και ο Γιώργος Οικονόμου.

Πότε ξεκινά η ιστορία του συγκροτήματος;

Ξεκινήσαμε στην αρχή εγώ με τον Δημήτρη, απαντά ο Παναγιώτης. Ήμασταν φίλοι από μικροί από το δημοτικό. Στην Τρίτη γυμνασίου κάναμε την πρώτη μπάντα οι δύο μας μαζί με δύο ακόμα κοπέλες. Βέβαια μετά οι δρόμοι μας με τις κοπέλες χώρισαν και μάλιστα καταλάβαμε ότι είναι δύσκολο να έχεις κοπέλα στο συγκρότημα, πολύ περισσότερο να έχεις και δύο.

Τι σημαίνει αυτό;

Στο συγκρότημα δεν κάνει να μπλέκουν συγγενείς και γυναίκες. Συνήθως οι κοπέλες είναι πιο ιδιότροπες και είναι κάπως πιο εγωίστριες.

Αγαπάμε τις κοπέλες, αλλά όχι για την μπάντα μας..., συμπληρώνει ο Δημήτρης.

Δεν είναι μόνο το θέμα της χημείας μεταξύ μας, αλλά νομίζω και το είδος μουσικής που διαλέγουμε. Στις κοπέλες δεν

αρχή παίζαμε περισσότερο ελληνικά κομμάτια, ροκ, ό,τι έπαιζαν κι οι περισσότεροι μουσικοί τότε. Μετά, στην πρώτη λυκείου, προστέθηκε ο Γιώργος κι ο Θανάσης 'ο ντράμερ και πήραμε το οριστικό σχήμα. Αρχίσαμε να παίζουμε και πιο ιδιαίτερα τραγούδια. Κάναμε μια μεγάλη επιτυχία γιατί προκρίθηκαμε απ' όλη την Ελλάδα στο schoolwave festival το 2011. Από 200 μπάντες προκρίθηκαμε και μπήκαμε στις 21 που ανέβηκαν στη σκηνή.

Αυτό μας έκανε γνωστούς, λέει ο Δημήτρης, και δώσαμε αρκετές παραστάσεις και στη Βέροια και στη Νάουσα και στη Θεσσαλονίκη. Για εμάς ήταν σημαντικό που οργανώσαμε τη δική μας συναυλία στην πλατεία του Δημαρχείου και είχαμε μεγάλη επιτυχία.

Εξασφαλίσατε και χρήματα από αυτή την επιτυχία;

Όχι βέβαια, απαντά ο Παναγιώτης. Απλώς βγάλαμε τα έξοδα. Περισσότερο ήταν η ευχαρίστηση που νιώσαμε. Μετά τη συναυλία στο Δημαρχείο αποχώρησε και η Μαρίνα Κυριαζοπούλου που τραγουδούσε μαζί μας και η μπάντα άλλαξε και το όνομά της σε juxtapoze αλλά και τη μουσική που παίζει. Τώρα παίζουμε μια μουσική τζαζ μπάλκαν.

Τι σας έκανε να αλλάξετε μουσική κατεύθυνση;

Επηρεαστήκαμε τότε, μας λέει ο Δημήτρης, και από άλλες μπάντες που βλέπαμε. Κι επειδή θέλαμε να στείλουμε μια νέα συμμετοχή στο επόμενο schoolwave διαλέξαμε κομμάτια μπάλκαν και συνεργαστήκαμε μαζί και με άλλους φίλους μουσικούς για να έχουμε περισσότερα όργανα. Τώρα θέλουμε, αμέσως μετά τις εξετάσεις, να οργανωθούμε καλύτερα.

Υπάρχουν άλλες σκέψεις για την μπάντα;

Εγώ θα ήθελα, και νομίζω ότι σε αυτό εκφράζω και τους άλλ-

καλύτερο.

Εγώ βέβαια θα ήθελα να κρατήσουμε αυτό το χαρακτήρα, λέει ο Παναγιώτης και να μην καταλήξουμε να παίζουμε για χρήματα μόνο. Θέλω να μην έχουμε δεσμεύσεις, να μην μπλέξουμε με εταιρείες και τέτοια. Περισσότερο να κάνουμε το κέφι μας.

Η μπάντα στηρίζεται στη φιλία σας και γι' αυτό, ίσως, δεν θέλετε κοπέλες στο συγκρότημα;

Ναι βέβαια κυρίως οι τρεις μας, απαντά ο Γιώργος, γιατί πρακτικά ο Θανάσης μένει μόνιμα στη Βέροια.

Στη Βέροια έχετε κάποιο στέκι όταν βγαίνετε;

Εκεί που ζητήσαμε να φωτογραφηθούμε, έξω από το 1ο δημοτικό σχολείο, απαντά ο Δημήτρης. Εκεί μας άρεσε να καθόμαστε. Είμαστε περισσότερο άνθρωποι του πάρκου και της πλατείας. Μας άρεσε και στην πλατεία Ωρολογίου, εκεί στα παλιά τείχη.

Δεν υπάρχει κάποιο μαγαζί που σας αρέσει τόσο, ώστε να είναι το στέκι σας;

Όχι δεν υπάρχει κανένα, απαντά κοφτά ο Γιώργος, αυτό είναι σίγουρο.

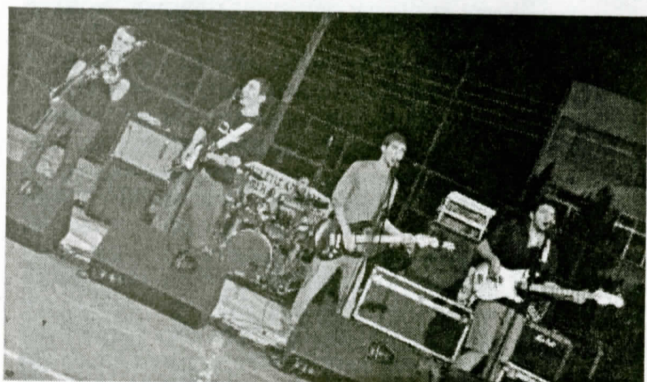
Ξεχωρίζετε και σας αρέσει ιδιαίτερα κάποια μέρα του χρόνου;

Για μένα ήταν η μέρα που τελειώναμε το σχολείο, το καλοκαίρι, μας λέει ο Γιώργος.

Εμένα μου αρέσει η Τσικνοπέμπτη, συνεχίζει ο Παναγιώτης.

Κι εμένα μου αρέσει αυτή μέρα, λέει ο Δημήτρης. Παίζαμε συναυλίες, ντυνόμασταν καρναβάλια, ήταν κάτι ιδιαίτερο.

Εμένα, απαντά ο Θανάσης, μου αρέσει η μέρα του Πάσχα.

Από τη συναυλία που έδωσαν στη Βέροια.

Η συγκέντρωση των συγγενών, η ιδιαιτερότητα της μέρας, το φαγητό, όλα αυτά.

Εννοείς και τη θρησκευτική αξία της μέρας;

Ναι βέβαια, μας επιβεβαιώνει ο Θανάσης. Εγώ πιστεύω στο Χριστό και νοιώθω έντονα τις μέρες του Πάσχα. Το έχω αυτό και από το σπίτι μου. Η μητέρα μου είναι πολύ θρησκευόμενη.

Εγώ δεν νομίζω ότι είμαι τόσο θρησκευόμενος, διευκρινίζει ο Δημήτρης. Ο πατέρας μου βέβαια είναι ψάλτης, αλλά δεν ξέρω αν αυτό ορίζει τη θρησκευτικότητα ενός ανθρώπου. Εγώ μέχρι στιγμής είμαι λίγο αποστασιοποιημένος στο θέμα αυτό.

Εγώ αν και είμαι από πολύ θρησκευόμενη οικογένεια, λέει ο Παναγιώτης, αφού και οι δυο αδερφές μου παντρεύτηκαν με παπάδες, δεν είμαι τόσο κοντά στην εκκλησία. Ο πατέρας μου είναι κι αυτός ψάλτης. Βέβαια δεν είμαι αντίθετος, αλλά θα ήθελα να υπάρχει από την εκκλησία μεγαλύτερο άνοιγμα, πιο κοντά στους νέους, να μην υπάρχει συντήρησιμος.

Μην ξεχνάτε όμως, επεμβαίνει πάλι ο Θανάσης, ότι ο Χριστιανισμός πέρασε από πολλές διώξεις κι έπρεπε να αμυνθεί για να κρατηθεί.

Εγώ, μας λέει ο Γιώργος, πιστεύω ότι πρέπει να είμαστε καλοί άνθρωποι. Αυτό είναι το κυριότερο μήνυμα. Να υπάρχει ειλικρίνεια και κατανόηση για όλους.

Εγώ πάντως πιστεύω, συνεχίζει ο Θανάσης, και στο Θεό και στην εκκλησία μας. Και στεναχωριέμαι όταν βλέπω νέους να είναι μακριά απ' την εκκλησία.

Να αλλάξουμε λίγο τη συζήτηση και να μιλήσουμε για φαγητό. Ποιά είναι τα αγαπημένα φαγητά σας;

Το τουρλού της Έφης, της μητέρας μου, απαντά αμέσως ο Γιώργος.

Τα μακαρόνια με κιμά της Σοφίας, συνεχίζει ο Παναγιώτης.

Η πηγανά με πουρέ της μητέρας μου, λέει ο Δημήτρης.

Τα γεμιστά της Χαρούλας, τοποθετείται κι ο Θανάσης στο θέμα αυτό.

Τι λέτε για τη στήλη της εφημερίδας «ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ» που θα παρουσιάσει τη συνέντευξη;

Είναι κάτι που αφορά όλους και πιστεύω ότι είναι ωραίο να γνωρίζομαστε μεταξύ μας, λέει ο Γιώργος.

Πράγματι είναι ενδιαφέρον, μας απαντά κι ο Παναγιώτης, γιατί σήμερα υπάρχει μια αποξένωση. Από την άλλη νοιώθω ότι είναι σαν μία εξομολόγηση με την έννοια ότι μπορούν να μάθουν οι άλλοι άνθρωποι ποιοι είμαστε.

Κι εμένα μου αρέσει, λέει ο Δημήτρης και θα ήθελα να είναι η αρχή κι άλλων πραγμάτων που θα φέρει ακόμα περισσότερους ανθρώπους πιο κοντά και πιο άμεσα για όλη την πόλη.

Εγώ πιστεύω, απαντά κι ο Θανάσης, ότι είναι πολύ ενδιαφέρουσα ιδέα. Να καλλιεργήσουμε μια συμπάθεια μεταξύ μας κι έτσι να αγαπήσουμε περισσότερο την πόλη μας.

Τι θα θέλατε να σας προσφέρει η πόλη;

Χώρο. Κάποιο χώρο να μπορούμε να παίζουμε, απαντά ο Θανάσης. Παλιότερα υπήρχαν κάποια μαγαζιά, όπως ο Μύλος, σήμερα όμως δεν έμεινε κανένα.

Τι θα λέγατε στους νέους δημοτικούς άρχοντες της πόλης μας;

Παναγιώτης: Πρώτα απ' όλα να μην αδιαφορούν για τους νέους. Και να αξιοποιήσουν τα ελεύθερα κτίρια της πόλης για τη νεολαία.

Δημήτρης: Να έχουν αξίες και ηθική και να δουν το αξίωμα τους σαν την ευκαιρία να υπηρετήσουν την πόλη και τους πολίτες.

Γιώργος: Να κάνουν όσα δεν κάνανε όλοι οι προηγούμενοι. Μπορεί να είναι και μικρά πράγματα αυτά, που έχουν όμως σχέση με την καθημερινότητα.

Θανάσης: Να ενδιαφερθούν πρώτα για τον πολίτη και την πόλη και μετά για το δικό τους συμφέρον...

Τι γνώμη έχει ο κάθε ένας για τους άλλους για να δούμε και τη συνοχή της ομάδας;

Γιώργος: Στον Θανάση μου αρέσει που έχουμε καλή χημεία. Με ένα βλέμμα καταλαβαίνομαστε. Αυτό είναι πολύ σημαντικό για μένα. Βέβαια το πρόβλημα είναι η συνέπειά του με το χρόνο, αλλά δεν το έχω μόνο με τον Θανάση. Ο Δημήτρης είναι άφογος, τι να πω. Έχει τις περισσότερες θαυμάστριες... Για τον Παναγιώτη νομίζω ότι είναι ιδιόρρυθμος, έχει κι αυτός πρόβλημα με το χρόνο, όπως κι ο Θανάσης κι αυτό με δυσκολεύει πολλές φορές. Α! και να θυμάται να κουρδίζει την κιθάρα του.
Παναγιώτης: Στον Θανάση τα βλέπω όλα θετικά. Ακόμα και

Στη σκηνή του σχολικού φεστιβάλ Schoolwave τον Μάιο του 2011.

την ασυνέπεια έτσι τη βλέπω, γιατί είμαι κι εγώ έτσι. Αν και έχουμε διαφορετικές απόψεις σε πολλά θέματα, μου αρέσει που είμαστε μαζί. Βέβαια είναι και πολύ καλός στα ντραμς. Για το Δημήτρη δεν μπορώ να πω τίποτα, όπως και κανένας βέβαια. Δεν με ενοχλεί ότι προσελκύει όλες τις θαυμάστριες γιατί ελπίζουμε ότι κάποιες θα μείνουν και για εμάς...! Μου αρέσει ότι είναι ανεκτικός στις πλάκες που του κάνουμε. Με τον Γιώργο μπορεί να είμαστε διαφορετικοί στη σκέψη αλλά κατά βάθος ταιριάζουμε. Το παράπονό μου είναι ότι μαθαίνει ένα κομμάτι και σε μια βδομάδα θα το ξεχάσει, ξεχνάει τις παραλλαγές που παίζουμε και πρέπει να του τις θυμίζουμε. Στα θετικά του θεωρώ ότι είναι άριστος συνθέτης. Έχει γράψει τα περισσότερα κομμάτια.

Δημήτρης: Για το Θανάση έχω να πω ότι έχουμε πολύ καλή χημεία στη μουσική. Είμαστε πολύ κοντά. Με τον Παναγιώτη είμαστε από πολύ μικρό μαζί. Νομίζω ότι είναι αυτός που αγαπάει τη μπάντα περισσότερο απ' όλους. Μου αρέσει ότι είναι διαλλακτικός στο μουσικά θέματα που έχουμε. Ένα γενικό παράπονο που έχω είναι ότι πολλές φορές κρίνουμε χωρίς να μπαίνουμε στην θέση του άλλου που έχουμε απέναντί μας. Το Γιώργο τον έχω πρότυπο για πολλά πράγματα, πώς σκέπτεται αλλά και τι κάνει.

Θανάσης: Το μόνο παράπονο που έχω κι από τους τρεις είναι ότι με καλούν μόνο όταν είναι να κάνουμε πρόβα κι όταν είναι να κουρευτούν. Βέβαια παίζει ρόλο ότι δεν είμαστε στην ίδια ηλικία και τα παιδιά ζούνε στη Θεσσαλονίκη. Παρόλα αυτά θέλω περισσότερο την παρέα τους.

Οι γονείς σας, υποστηρίζουν το δρόμο που διαλέξατε;

Εγώ δεν έχω πρόβλημα, απαντά πρώτος ο Θανάσης. Γενικά οι γονείς μου δεν αντιδρούν σε πράγματα που θέλω. Αντίθετα μπορώ να πω ότι με υποστηρίζουν. Έχουν έρθει και σε συναυλίες που δώσαμε.

Και σ' εμένα, λέει ο Δημήτρης, μόνο πριν περάσω στο πανεπιστήμιο υπήρχαν κάποιες μικροαντιρρήσεις, αλλά μετά τίποτα. Αντίθετα έχουν έρθει και σε συναυλίες και νομίζω ότι το χαιρόνται. Βέβαια για να πω την αλήθεια πιο κοντά σ' όλα αυτά είναι η μητέρα μου περισσότερο παρά ο πατέρας μου, αν και δεν είναι κι αυτός ο συνηθισμένος στρατιωτικός.

Βέβαια εγώ με τους γονείς μου έχουμε διαφορετικές αντιλήψεις, λέει ο Παναγιώτης, αλλά πρέπει να παραδεχθώ ότι με στηρίζουν σε ό,τι θέλω. Για παράδειγμα και τώρα που θέλησα να δώσω και πάλι εξετάσεις ήταν στο πλευρό μου. Πάντως εγώ και ο μικρός μου αδερφός, που παίζει και αυτός μουσική, είναι ντράμερ, είμαστε οι πιο ζωηροί στην οικογένεια.

Οι ίδιοι οι γονείς σας τι λένε;

Ζητήσαμε να μας μιλήσουν πώς βλέπουν τα παιδιά τους.

Μου αρέσει όταν τον βλέπω να παίζει κιθάρα στις συναυλίες, μας λέει η κ. Έφη, η μητέρα του Γιώργου Οικονόμου, αλλά μου αρέσει περισσότερο όταν τον βλέπω να παίζει μπάσκετ. Ο πατέρας του Γιώργου ο κ. Βαγγέλης μας τονίζει με σημασία: Θέλω να τον διαβεβαιώσω ότι, από την πρώτη μας συνάντηση στην κλινική του Αντωνιάδη στις 15-9-'95 και για όσο με κρατάνε τα πόδια μου, η προσπάθειά μου να τον ξεπεράσω, θα είναι η πιο ενδιαφέρουσα, μυστή-

ρια και ξεκούραστη εξερεύνηση της ζωής μου.

Ο Αλέξανδρος Τρομπούκης, ο πατέρας του Δημήτρη δήλωσε: Όταν ο Δημήτρης στα 16 του χρόνια, μας ζήτησε να του αγοράσουμε ηλεκτρική κιθάρα, ομολογώ ότι θορυβήθηκα με την έννοια ότι θα γινόταν η απία να εγκαταλείψει τα μαθήματά του και να δημιουργήσει συνθήκες ενασχόλησης με "αλλότρια" και γατί όχι με "ριψοκίνδυνα" για την ηλικία του πράγματα. Δίνοντάς του τις οφειλόμενες από το γονικό συμβουλές, τον παρότρυνα να ασχοληθεί μεν, με τη μπάντα της παρέας των φίλων του, αλλά πρωτίστως, να κοιτά τα μαθήματά του. Χάρηκα ειλικρινά όταν παρακολούθησα την πρώτη εμφάνιση των τεσσάρων φίλων με την υπέροχη rock ορχήστρα τους, που είχε πάρει και το πρώτο όνομα "C'est la vie".

Περισσότερο χάρηκα όταν διαπίστωνα ότι όλα τα μέλη της μπάντας διατήρησαν την άριστη σχέση τους με τις σπουδές και έτσι συνδυάζουν σήμερα την επιστημονική τους κατάρτιση στα Πανεπιστήμια που φοιτούν, αλλά παράλληλα έχουν επιλέξει σαν χόμπι και τη μουσική που πιστεύω ότι σ' όλες τις μορφές της (κλασική, παραδοσιακή, rock, βυζαντινή κλπ) προσφέρει πολλά στην ψυχή του κάθε ανθρώπου. Εύχομαι στη μπάντα καλές συναυλίες.

Και η μητέρα του Δημήτρη η κ. Λόλα συμπληρώνει: Οι καλές παιδικές και εφηβικές παρέες δίνουν το στίγμα της μετέπειτα πορείας των παιδιών μας. Όταν διαπίστωνα την αγάπη που είχαν και έχουν μεταξύ τους οι φίλοι του Δημήτρη, αλλά παράλληλα και η σχέση μας με τους φίλους μας γονείς των παιδιών, κάναμε μια μεγάλη παρέα που παρακολουθούμε πλέον τη μουσική πορεία των παιδιών και περιμένουμε τη επόμενη εμφάνισή τους σε κάποιο μουσικό χώρο...

Η κ. Σοφία, η μητέρα του Παναγιώτη, μας τόνισε: Το γεγονός ότι ο γιος μου κι οι φίλοι του έτυχε να έχουν διαφορετικές ανησυχίες απ' τους συνομηλικούς τους, μόνο θετικό μπορεί να θεωρηθεί. Υπήρχαν σπινές στη μαθητική τους ζωή που παραμελούσαν τα μαθήματα τους και ασχολούνταν περισσότερο με τη μουσική κάνοντας εμάς τους γονείς να δυσανασχετούμε, παρ' όλα αυτά όμως κατάφεραν να πετύχουν τους στόχους τους και να μας διαψεύσουν.

Π. Τροχόπουλος, Ιωάν. Γιάνναρης, Αστ. Νέος

Στο επόμενο φύλλο της εφημερίδας συζητούμε με τον ομότιμο Καθηγητή Θεωρητικής Φυσικής και ερευνητή στο CERN, Δρ. Γεώργιο Γούναρη,

που ξεκίνησε από τη Βέροια και το βιβλιοπωλείο της οικογένειάς του και έκανε μια διεθνώς αναγνωρισμένη ακαδημαϊκή καριέρα. Στη φωτογραφία ο Καθηγητής Γ. Γούναρης με τη σύζυγό του Καλλιόπη και τα οκτώ παιδιά τους.

Η παρέα φωτογραφημένη και με τους άλλους συνεργάτες μουσικούς.